

Després de fer-se evident que no s'havia complert la promesa del llavors candidat a la presidència del Govern espanyol sobre l'aprovació de l'Estatut que acordés el Parlament de Catalunya –en el tràmit de la negociació del text estatutari a Madrid–, José Luis Rodríguez Zapatero va prometre generositat en el desenvolupament del nou text. Però el fet és que els primers passos de vida del nou text autonòmic no estan trobant cap mena de lectura generosa, sinó més aviat al contrari. Cada dia es posa més de manifest que el camí per al desplegament del nou cos estatutari estarà ple d'adversitats.

A les diferències de càlcul abismals, entre l'administració espanyola i la majoria de partits catalans, inclosos els principals actors econòmics de Catalunya –referides a les inversions dels pressupostos de l'estat que correspondrien al Principat–, ara cal afegir la sortida del Defensor del Pueblo, Enrique Múgica, que considera que el text *cepillado* i netejat com una patena durant el procés negociador de Madrid encara té més d'un centenar d'articles inconstitucionals, al seu parer. La sorprenent però no inesperada decisió del Defensor, però, ha estat rebuda pel bon tarannà habitual del president espanyol, qui ha declarat que ningú no s'ha de sentir ofès per la decisió de Múgica de portar el nou Estatut al Tribunal Constitucional.

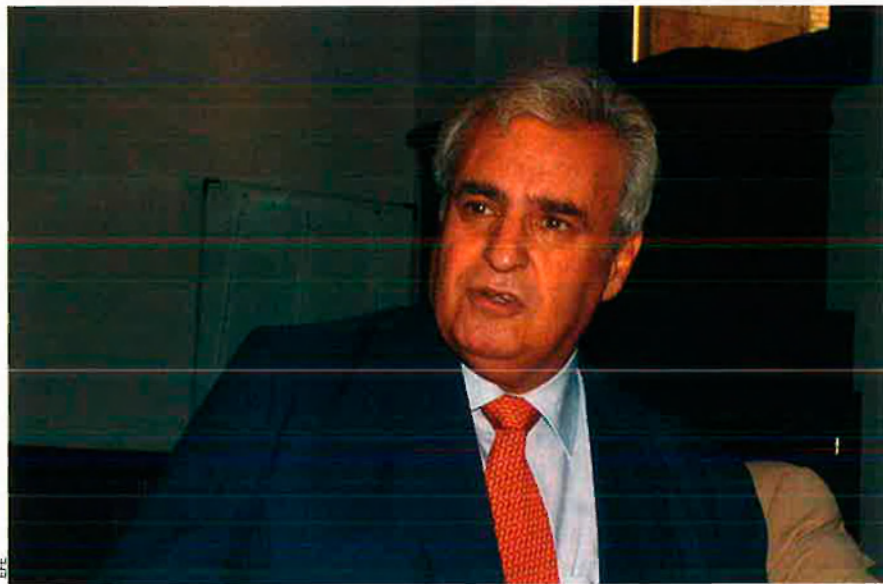
Noves lleis per a un Estatut vell.

Enmig d'aquesta situació, diverses veus han advertit des de Catalunya que l'executiu espanyol no pot ignorar l'existència del nou Estatut en l'elaboració de les noves lleis que es tramiten actualment. CiU, ERC i ICV acusen l'administració espanyola de continuar fent noves normes com si no s'hagués aprovat el nou text.

De fet, gairebé totes les iniciatives que plantegen els diversos ministeris de l'executiu de Zapatero parteixen d'uns plantejaments que trepitgen les competències del nou text.

És el cas, per exemple, de la llei de bases de règim local que l'executiu espanyol prepara i vol enllestir per a abans de les eleccions municipals de l'any vinent. Aquesta norma, de moment, no reconeix el fet comarcal, defineix competències de municipis i diputacions, una atribució de la Generalitat en el nou Estatut.

La maquinària de l'estat poleix de nou l'Estatut

Enrique Múgica, el Defensor del Pueblo, ha enviat al Tribunal Constitucional el nou Estatut català

No fa ni dos mesos de l'entrada en vigor del nou Estatut català i ja ha quedat clar que desplegar-lo costarà car. Després de la retallada de la proposta del Parlament català a Madrid, el nou text estatutari s'enfronta amb la maquinària de l'estat.

Són diverses les normes que ara es debaten i negociant a Madrid que poden acabar rebaixant la capacitat competencial del nou Estatut de Catalunya. Aquest és el cas del projecte de llei de ports de l'estat, en procés de presentació d'esmenes; o el projecte de llei de transparència de les relacions financeres entre administracions públiques i empreses privades; així com la llei del sòl, aprovada pel consell de ministres aquest passat mes de juliol. Però potser una de les més significatives és la del projecte de llei de dependència.

Són només alguns dels exemples que ara per ara estan en el debat polític, però no són pas els únics. De fet, CiU considera que totes aquestes normes repre-

senten una ingerència en el nou text. Per això han presentat una oposició especialment dura a algunes d'aquestes normes. Així, han presentat esmenes a la totalitat de diversos d'aquests projectes, com el de la llei de sòl o la de dependència. Critiquen que Esquerra, que votà en contra de l'Estatut perquè el trobava poc ambiciós, ara arriba a "acords sobre unes normes que són competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya", tal com afirma Jordi Jané, diputat de CiU al Congrés.

Llei de dependència, la pugna per una llei emblemàtica. Una de les principals lleis socials de la legislatura espanyola és la llei de la dependència.

CiU ha presentat una esmena a la totalitat de la llei perquè considera que aquesta competència correspon a la Generalitat i que l'estat pretén legislar sobre aquesta matèria sense aportar els recursos necessaris. La federació, a més, critica ICV, i especialment ERC, que s'hagi prestat a donar suport per aprovar aquesta llei en comissió aquesta setmana, com a pas previ al debat al ple del Congrés.

Per la seva banda, ERC titlla d'hipocresia "la pretesa contundència" de CiU davant dels procediments de debat d'algunes d'aquestes lleis. En el cas de la llei de dependències, els republicans reconeixen que el punt de sortida inicial de la proposta de llei era inacceptable, des del punt de vista social i des del punt de vista competencial. Però consideren que era necessari iniciar un procés de debat per intentar corregir "els tics centralistes" i aportar una visió més "progressista" a la llei, tal com explica el diputat d'ERC Joan Tardà, ja que la mateixa Constitució espanyola preserva la igualtat de drets entre tots els ciutadans de l'estat, un argument que utilitza el Govern per retallar competències autonòmiques.

Els republicans consideren que sectors del PSOE i de CiU han volgut fer-los fora de dos debats, l'estatutari, pactat a la baixa, al seu parer, entre Mas i Zapatero, i el de la reforma fiscal, pactat entre Duran i Solbes, que s'allunya, segons els independentistes, dels postulats socialdemòcrates. Ara, consideren que la posició de CiU vol acabar de fer-los fora d'aquest debat social al voltant de la llei de dependència. Tant és així que Joan Tardà va fer públic que CiU va estar a punt d'afegir-se a l'acord sobre la llei, subscript també per IU i el BNG, però que finalment va intentar imposar com a condició que es fixés un acord exclusiu entre el Govern espanyol i CiU. Una condició que finalment no va prosperar i que comporta l'oposició de la federació a la llei.

CiU, ERC i ICV consideren que cal que els ministeris deixin d'ignorar l'existència del nou Estatut a l'hora de redactar lleis. Però el consens entre aquestes formacions acaba aquí. I el PSOE ho pot aprofitar per anar fent la seva.

Enric Rimbau

'No habrá cárceles suficientes'

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

Una de les virtuts de la família Brunetti és la inefable capacitat per adaptar qualsevol notícia, per singular que sigui, i lligar-la de manera equilibrista a les seves teories cavernàries. Avui portem un exemple que faria l'enveja de la mateixa Pinito del Oro, icona nacionaltrapezista de l'Espanya espanyola. L'hem pescada a la revista *Época* i la signa la ploma enfebrada d'Enrique de Diego. L'article comença parlant de la inclusió del *mobbing* en el projecte de reforma del Codi Penal. L'autor s'estén a explicar en què consisteix, per acabar fent un equilibri inesperat:

"En algunas zonas de España, se practica el mobbing en grandes dimensiones, como práctica habitual. [...] En el País Vasco y en Cataluña el mobbing se lleva practicando como estrategia política y social del nacionalismo. Se dan todas las variantes [...] e incluso se llega al asesinato."

Ara que ja ha arribat al lloc on volia anar, l'amic De Diego es posa sentimental i inicia un relat vivencial, parlant de testimonis que ell coneix i a qui han arruïnat la vida els *mobblings* nacionalistes, com aquest:

"Conozco profesoras que abandonaron el País Vasco cansados del mobbing perpetrado por los nacionalistas. [...] Uno, entranable amigo, considera mucho peor ese mobbing -él no lo llama así- que los años de cárcel que pasó bajo la dictadura franquista."

Impagable el "detall" de la comparació amb la presó franquista que salva el seu amic de la presumpció d'ultradretà, suposo. Ara els dolents passen a ser enumerats en rigorosa llista.

"El mobbing es la estrategia y la práctica política no sólo de ETA, también del PNV, de EA, de Nafarroa-bai, de Convergencia y de Unió, de Esquerra Republicana de Cataluña -quien también recurre a la violencia y tiene grupos de matones en sus filias- y del Bloque Nacionalista Gaiego."

Rigorosa fins al punt de separar Convergència d'Unió. Bé, què més li queda per fer, al teòric del *mobbing* de masses? Efectivament, posar exemples.

"Mobbing es lo que practica el Ayuntamiento socialista de Cornellà, que envía a su Guardia Urbana para que Convivencia Cívica Catalana y Universitarios Liberal Demócratas dejen de recoger firmas contra la discriminación lingüística, tras haber sido agredidos por un enloquecido y racista y nacionalista."

Els exemples continuen fins a assegurar que "Mobbing es echar a gente de las Brigadas antiincendios porque no tienen título de gallego", i acabar amb una frase lapidària:

"Si el mobbing pasa a ser delito, no va a haber cárceles suficientes en toda Europa para ingresar en ellas a todos los nacionalistas que practican el mobbing con la misma naturalidad con la que las SS mataban judíos."

Després d'aquesta exhibició, estic convençut que els Brunetti estan a punt d'atribuir la inestabilitat de Tailàndia als nacionalismes. Espereu-vos uns dies i ja ho veureu.

Lluís Montserrat

Col·labora amb nosaltres i guanya el llibre de la família Brunetti

Cada setmana regalarem el llibre *El circ de la família Brunetti* a la millor troballa. Feu arribar les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la "troballa" (mitjà, data, secció, programa, autor...)